

مقاله پژوهشی

بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای در پارک‌های شهری به منظور ارتقا سطح امنیت کودکان با استناد بر نظریه گرافها (مطالعه موردی: پارک شفق تهران)

سعید عظمتی^{۱*}، کیمیا جمشیدزاده^۲

۱- واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)
Saeed.azemati@iau.ac.ir

۲- واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، تهران.
kimia.jamshidzadeh@srbiau.ac.ir

تاریخ پذیرش: [۱۴۰۱/۱۱/۶]

تاریخ دریافت: [۱۴۰۱/۶/۱۷]

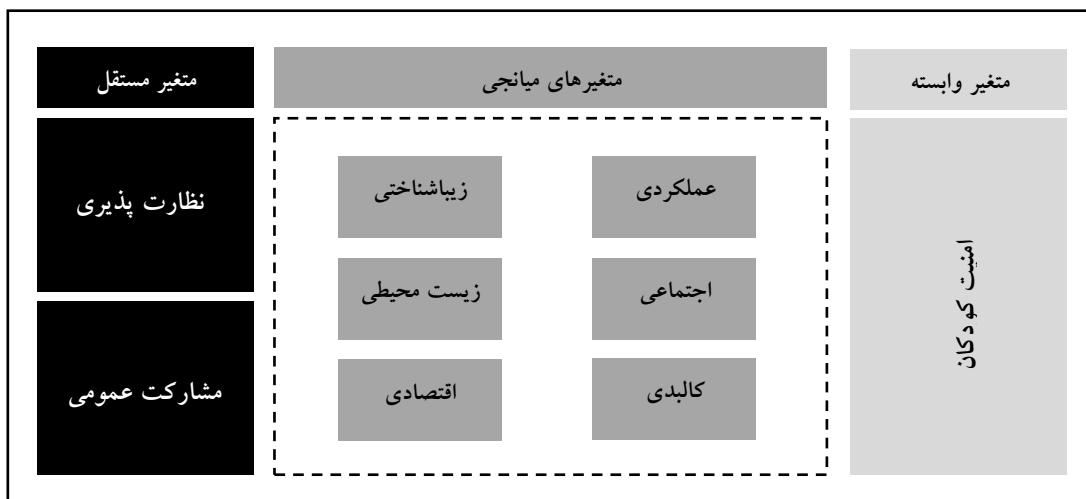
چکیده

نیاز به امنیت، همواره از بنیادی‌ترین نیازهای انسان در جامعه بشری به شمار می‌رود. در این میان، ایمنی و امنیت گروه‌های آسیب‌پذیر و بهویژه کودکان به عنوان یکی از آسیب‌پذیرترین اقسام جامعه، از اهمیت خاصی برخوردار است. حضور فعال مردم در شهر از عوامل افزایش امنیت در فضای شهری است تسلط و دیدن فضا و دیده شدن توسط مردم موجب ایجاد حس امنیت است. پژوهش حاضر با روش ترکیبی کمی و کیفی با جامعه تحقیق مشکل از ۲۵ نفر متخصص است که در چارچوب مصاحبه‌ای باز و به روش نمونه‌گیری هدفمند با تکنیک گلوله برآورده انتخاب شد و به تحلیل دیدگاه‌ها در نرم‌افزار اس پی اس پرداخته شده است. در ادامه با توجه به ضرایب بدست آمده از متغیرهای پژوهش به تولید گراف‌ها توسط نرم‌افزار گفی پرداخته شد. در نهایت به کمک نرم‌افزار دپث مپ شاخص‌های استخراج شده مرحله اول و دوم نظرسنجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و به کمک نرم‌افزار آری گراف به انطباق تحلیل پلان‌ها با گراف‌های تولید شده در مرحله قبل پرداخته شده است. نتایج بدست آمده نشان‌دهنده آن است که کاربران در انتخاب پارک‌های شهری جهت امنیت کودکان خود، بیشتر به دنبال فضاهایی هستند که در جذب افراد خصوصاً بزرگ‌سالان کارآمد بوده و به والدین اجازه نظارت‌پذیری بر فضا را می‌دهد هستند. همچنین با توجه به مطالعات صورت گرفته، فضاهای فرهنگی از بعد عملکرد با رتبه ۴.۴۶ در پارک‌های شهری عامل اصلی در جذب افراد جهت مشارکت عمومی می‌باشد.

واژگان کلیدی: امنیت کودکان، نظارت‌پذیری، فضاهای عمومی، مشارکت عمومی، پارک‌های شهری.

۱- مقدمه

امروزه فضاهای شهری منحصر به جنبه کالبدی نبوده و در رابطه با رفتارهای استفاده‌کنندگان از آن فضاهای بررسی می‌گردد (کاشانی-جو، هرزندی و فتح‌العلومی، ۱۳۹۲). فضاهای عمومی شامل مکان‌هایی برای مناسبات و روابط بیرونی، برهمکنش‌ها، تغییرات و رویارویی‌های اجتماعی است که گروه‌های مختلف با خواست‌ها و علایق متفاوت گرد هم می‌آیند (ایران‌دوست و غلامی زارچی، ۱۳۹۴). یکی از معضلات امروزی شهرها که در اثر رشد و توسعه آن‌ها، به عنوان جلوه‌هایی از زندگی جوامع کنونی به وجود آمده و زندگی و رفاه شهروندان را تحت تأثیر قرار داده، معضلات مربوط به ایمنی و امنیت شهروندان است (موسوی، ریاضی و صادقی، ۱۳۹۹). نیاز به امنیت، همواره از بنیادی‌ترین نیازهای انسان در جامعه بشری به شمار می‌رود (بردی آنامراذن‌زاد و بلوری، ۱۳۹۶). در این میان، ایمنی و امنیت گروه‌های آسیب‌پذیر و بهویژه کودکان به عنوان یکی از آسیب‌پذیرترین اشاره‌جامعة، از اهمیت خاصی برخوردار است (موسوی و همکاران، ۱۳۹۹). به طور مشخص، از دیدگاه برنامه ریزان شهری پارک‌ها یکی از بارزترین فضاهای عمومی شهر و اجزای بسیار مهم بدنۀ شهری انسانی و طبیعی هستند که بنا بر ویژگی‌های سیستمی و نظام‌مند مکان‌یابی نوع طراحی، دسترسی روشناهی ساخت جمعیتی و... در القا یا القا نکردن حس امنیت بسیار مؤثر واقع می‌شوند. با این حال، چنین وضعیتی با تجمع افراد معتاد و بزهکار و درگیری بین آن‌ها که رفتارهای خطرناکی بهویژه در فضاهای پر پارک از خود نشان می‌دهند امکان دسترسی به این نیاز میرم زندگی شهری را برای بعضی شهروندان محدود کرده است (حاتمی‌نژاد، آروین، محمدی وانانی و بروزافکن، ۱۳۹۶). با توجه به مطالب گفته شده، این مقاله باهدف بررسی عوامل موثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای پارک‌های شهری به‌منظور ارتقا سطح امنیت کودکان شکل گرفته است. مقاله حاضر کوشیده است به این سؤال پاسخ دهد: مؤلفه‌های موثر بر ارتقاء امنیت کودکان در پارک‌های شهری مبتنی بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا کدامند؟ بر این اساس فرضیه پژوهش بدین صورت بیان می‌گردد: به نظر می‌رسد مشارکت عمومی و نظارت‌پذیری فضا با مؤلفه‌هایی همچون؛ عملکردی، اجتماعی، کالبدی، زیست‌محیطی، اقتصادی و زیباشناختی بر میزان ارتقاء امنیت کودکان در پارک‌های شهری موثر است. همچنین میزان امنیت کودکان با مشارکت عمومی کاربران رابطه مستقیم دارد (شکل (۱) مدل مفهومی پژوهش).

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش، منبع: نگارندگان

۲- مروجی بر مبانی نظری و پیشینه

به‌طورکلی هسته‌ی مرکزی مفهوم مشارکت قدرت یافتن شهروندان و تأثیرگذاری بیشتر آنان بر طرح‌های شهری است. دشواری تعريف و تحدید معنای اصطلاحی مشارکت به اندازه‌ای است که گاه تا حد وارونگی پیش می‌رود. تعريف عام مشارکت مفاهیمی

متراffد با تعاون، همکاری، خودباری و دگریاری را مطرح می‌سازد (محمد نژاد و امیدقانع، ۱۳۹۲). حضور و مشارکت گروه‌های اجتماعی ساکن در شهر، در برنامه‌ها و طرح‌های مختلف دستگاه‌های دولتی، عمومی و خصوصی، بیش از پیش دارای اهمیت است. حال آنکه شهروندان به مثابه مالکان اصلی شهر، باید همواره در فرایندهای مختلف برنامه‌ریزی، اجرا و مدیریت شهر حضور داشته باشند و به شهر و مکان زندگی خود هویت دهند. مشارکت نیاز به حضور مردم دارد و حضور، مقدمه شکل‌گیری مشارکت مردم در امور شهری است (ایراندوست و غلامی زارچی، ۱۳۹۴). حضور فعال مردم در شهر از عوامل افزایش امنیت در فضای شهری است تسلط و دیدن فضا و دیده شدن توسط مردم موجب ایجاد حس امنیت است چراکه تجمع گروهی از مردم محیطی امن ایجاد می‌کند که موجب عدم ترغیب به جرم و جنایت می‌شود (پاکزاد، ۱۳۸۶).

کترول اجتماعی یا نظارت‌پذیری، به طورکلی به ابزارها و روش‌هایی اطلاق می‌شود که برای وادار کردن فرد به انطباق او با انتظارات گروه معین یا کل جامعه به کار می‌رود. این انتظارات، شامل ارزش‌ها، عقاید، هنجارها و باورها و درکل لایه‌های عمیق جهان اجتماعی همه جوامع می‌شود. عموماً کترول اجتماعی سه روش کلی برای هماهنگ شدن فرد با انتظارات جامعه دارد که ممکن است به صورت رسمی یا غیررسمی باشد: تبلیغ و اقناع، تشویق و پاداش، تنبیه و مجازات. عوامل ایجاد‌کننده امنیت در فضای شهری شامل تقویت احساس تعلق به محله تشویق به سکونت درازمدت در فضا، وجود همبستگی میان کاربران، حفظ و تقویت مکان‌ها و فضاهای خاطره‌انگیز وجود حس یکپارچگی فضا وجود کاربری‌های وابسته به سکونت، نظارت‌پذیری بر عرصه عمومی، افزایش حضور کاربران در عرصه عمومی، قابل‌رؤیت بودن عرصه عمومی، ایجاد امکان زندگی شبانه، وجود کاربری‌های فعال در شب (مثل تاکسی و یا داروخانه به شرط آنکه محل آسایش شبانه ساکنان نباشند) و نورپردازی و تأمین روشنایی مناسب محله در شب می‌باشد (Gobster, 2002).

یکی از مهم‌ترین شرط‌هایی که نیاز است تا یک فضای عمومی فضای شهری تلقی شود، وجود تعامل و تقابل اجتماعی برای ایجاد ارتباطات عمومی در حوزه فعالیت در فضاهای همگرانی است و پارک‌های شهری به صورت یکی از فضاهای مدنظر، نقش بی‌نظیری در تقابل و ساخت سرمایه‌های اجتماعی ایفا می‌کنند (Rabare, Okech & Onyango, 2009). پارک به دلیل داشتن ویژگی‌های منحصر به فرد از سایر کاربری‌های شهری متمایز شده است. با توجه به عواملی مانند مقیاس، بستر قرارگیری، نحوه طراحی و چگونگی حضور گروه‌های اجتماعی در پارک، باید راهکارهایی را برای افزایش بعد اجتماعی و کاهش جرم و آسیب در آن ارائه داد و غالباً محیط مناسبی از نظر فعالیت‌های اجتماعی، آسایش، تفریح و امور خانوادگی برای شهروندان فراهم کرد (حاتمی نژاد و همکاران، ۱۳۹۶).

برقراری امنیت به عنوان یکی از اساسی‌ترین تأمین‌کننده نیازهای انسانی می‌تواند علاوه بر تأمین نیازهای اصلی (فیزیولوژیک) زمینه‌ساز تأمین سایر نیازها مانند، تعلق احترام و شکوفایی باشد. درجه امنیت که مردم احساس می‌کنند بیشترین اهمیت را در تمایل آنان به حضور در یک محل یا فضا دارد (بیبر و هیگینز، ۱۳۸۵). مؤلفه امنیت، اشاره به جرائم علیه اشخاص و اموال آن‌ها دارد که در صورت عدم تأمین شرایط پیشگیری‌کننده، اموال و جان حاضران، عابران و ناظران را به صورت بالقوه و بالفعل تهدید خواهد نمود (چپنیس، نسترن و نوری، ۱۳۹۹). طبق تعاریف موجود، امنیت، دارای دو بعد اصلی عینی و ذهنی است. امنیت در بعد عینی، به معنی حفاظت در برابر خطر و امنیت در بعد ذهنی، به معنای رهایی از تردید است. امنیت عینی کودک در فضای بازی، شامل تمام موارد و امکاناتی خواهد شد که کودک هنگام بازی به صورت فیزیکی با آن‌ها در ارتباط است و امنیت ذهنی کودک را می‌توان شامل احسان آرامش قلبی، حس صمیمیت با فضا و احساس ایمن بودن دانست که از طریق همه دریافت‌های ذهنی او از محیط اطراف انجام می‌پذیرد (قاسملویی و احدی، ۱۳۹۴). امنیت کودک در فضا، از ویژگی‌هایی است که بر میزان حضور کودک در فضا تأثیر می‌گذارد. در همین

راستا، برای ارزیابی امنیت کودک، باید به بررسی ویژگی‌هایی از جمله؛ وجود یا عدم وجود گوشه‌های تاریک و مخفی، نورپردازی وجود نقاط فعال، ایجاد مراقبت بصری از طریق بدن‌ها، تمایز بدن‌های عمومی و خصوصی و ... پرداخت (قربانی و جلالی، ۱۳۹۴).

۳- روش‌شناسی

پژوهش حاضر به روش آمیخته کمی و کیفی است. در ابتدا از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی به بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای شهری به منظور ارتقا سطح امنیت کودکان پرداخته شده است. برای تجزیه و تحلیل آن‌ها از روش تحقیق توصیفی- تحلیلی استفاده شده است. سپس مؤلفه‌های مؤثر بر ارتقاء امنیت کودکان مورد بررسی قرار گرفته است. برای ارزیابی عوامل مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای شهری و به جهت تکمیل اطلاعات به دست آمده از پیشینه موضوع و نظریات دانشمندان، در ادامه با تکنیک مصاحبه باز پاسخ به‌طوری‌که با ۲۵ نفر متخصص معماری، شهرسازی، جامعه‌شناسی و روانشناسی مصاحبه صورت پذیرفت تا جنبه‌های تکمیلی اطلاعات به دست آید. در مرحله دوم از روش نظریه زمینه‌ای با تکنیک کدگذاری باز به تحلیل مصاحبه‌ها پرداخته شد تا تمامی جوانب موضوع بررسی معیارهای مؤثر در تحقیق به دست آمد سپس ابزار پژوهش ساخته شد که شامل جدول هدف محتوا و پرسشنامه می‌باشد. در این مرحله متخصصان پیوستارها را کنترل کرده و پس از تائید به ایجاد پرسشنامه محقق ساخته به جهت بررسی مؤلفه‌ها و تحلیل نتایج پرسشنامه منجر شد. هدف از تدوین این پرسشنامه بررسی مفاهیم، معیارها و مؤلفه‌های مؤثر بر امنیت کودکان است به‌طوری‌که سنجه‌های ارزیابی به صورت کمی تعیین شده و در ماتریس مربوطه جمع‌آوری شوند. پرسشنامه‌ها به صورت الکترونیکی بین متخصصین پخش شده و درنهایت پاسخ‌ها جمع‌آوری گردید. با استفاده از داده‌های پرسشنامه و نرمافزار اس پی اس اس^۱ و بهره گرفتن از آزمون پیرسون جهت بررسی نرمال بودن داده‌ها و ضریب همبستگی جهت بررسی رابطه موجود بین متغیرها اقدام به تحلیل آماری نمودیم. در ادامه با توجه به ضرایب به دست آمده از متغیرهای پژوهش به تولید گراف‌ها پرداخته می‌شود. در این خصوص، گفی یکی از نمونه برنامه‌های قابل توجه است. این برنامه منحصرًا به طراحی، محاسبات و تولید گراف اختصاص یافته است. در انتهای با توجه به گراف‌های حاصل از تحلیل‌های مراحل قبل به بررسی پلان پارک مورد مطالعه (پارک شفق تهران) به کمک نرمافزار دپث مپ^۲ پرداخته شده است و جهت اثبات گراف‌های مرحله قبل و انطباق نتایج آن با تحلیل پلانی پارک از نرمافزار آی گراف^۳ استفاده می‌شود.

۴- یافته‌ها

در این بخش داده‌های جمع‌آوری شده از پرسشنامه‌ها که در راستای شناسایی و بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای شهری به منظور ارتقا سطح امنیت کودکان توزیع شده بود، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار می‌گیرد. در این پژوهش برای ارزیابی میزان پایایی ابزارهای تحقیق از روش همسانی درونی یا آلفای کرونباخ استفاده شده است. منظور از پایایی پرسشنامه، خطای اندازه‌گیری در نمونه‌های حاصل شده از پرسشنامه است. همان‌طور که مشخص است مقدار این آماره بیشتر از ۰/۷ می‌باشد که این امر بیانگر پایایی و مورد اطمینان بودن پرسشنامه موردنظر به منظور تحلیل‌های بعدی می‌باشد. در این پژوهش به منظور سنجش آرای افراد و رتبه‌بندی میزان اهمیت هریک از مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقا سطح امنیت کودکان، از آزمون فریدمن استفاده شده است. در تفسیر نتایج آزمون فریدمن، برای این‌که پی ببریم آیا تفاوت میانگین آرای افراد از مؤلفه‌ها معنادار است یا خیر، باید از نتایج جدول استفاده کنیم.

1. Spss26

2. Depth Map

3. AGraph

جدول ۲. آزمون فریدمن، منبع: نگارندگان

N	۱۰۰
Chi-Square	۴۵۳.۲۳۱
df	۲۴
Asymp.sig	.۰۰۰

جدول ۱. پایایی پرسشنامه، منبع: نگارندگان

پایایی تحلیل‌های آماری	۰.۸۴۲
تعداد آیتم‌ها	۲۴

آزمون فریدمن علاوه بر معناداری، تفاوت یا عدم تفاوت میانگین رتبه مؤلفه‌ها از دیدگاه افراد پاسخگو، به اولویت‌بندی معیارها از دیدگاه افراد بین این مؤلفه‌ها می‌پردازد. برای رسیدن به این منظور می‌توانیم از نتایج جدول (۳) استفاده کنیم.

جدول ۳. اولویت‌بندی مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقاء امنیت کودکان براساس آزمون فریدمن، منبع: نگارندگان

میانگین رتبه	مؤلفه‌ها
۴.۴۶	عملکردی
۴.۰۳	اجتماعی
۴.۸۹	کالبدی
۳.۱۵	زیباشناختی
۳.۰۸	زیستمحیطی
۳.۱۲	اقتصادی

مبتنی بر یافته‌های پژوهش، بین مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای در پارک‌های شهری به منظور ارتقاء سطح امنیت کودکان اختلاف معنادار وجود دارد، یافته‌ها نشانگر آن است که از دیدگاه افراد شرکت‌کننده در پژوهش، عوامل کالبدی مهم‌ترین معیار اثرگذار بر امنیت کودکان است و پس از آن مؤلفه‌های عملکردی، اجتماعی و زیباشناختی جای دارند که به ترتیب بالاترین میانگین رتبه را به خود اختصاص داده‌اند. در ادامه با توجه به داده‌های به منظور سنجش رابطه بین مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای شهری به منظور ارتقاء سطح امنیت کودکان با یکدیگر از ضریب همبستگی پرسون استفاده شده است.

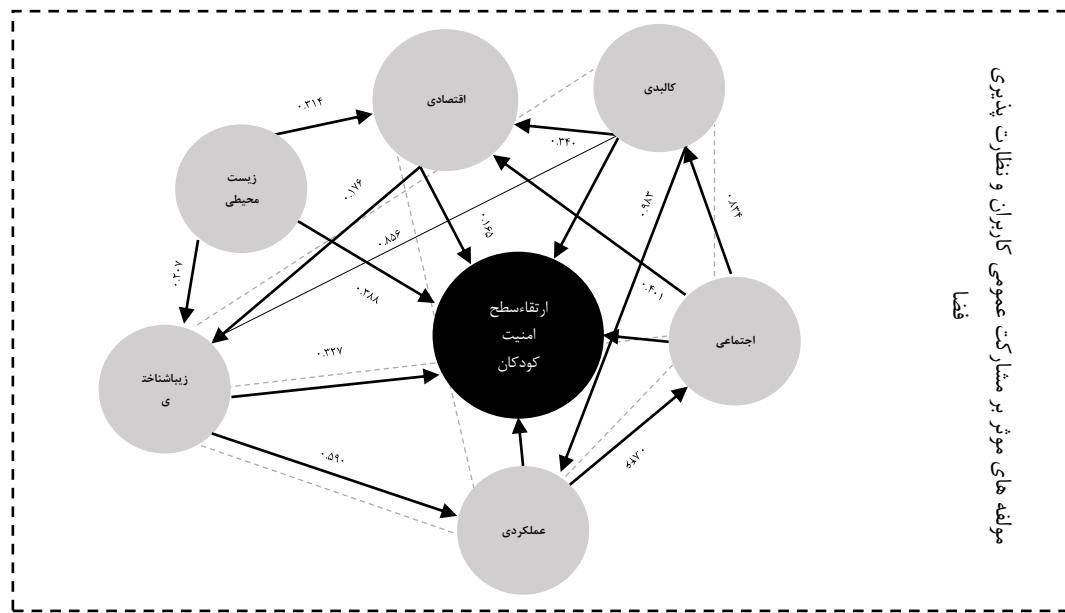
جدول ۴. ضریب همبستگی پرسون برای بررسی رابطه بین مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضاهای در پارک‌های

شهری به منظور ارتقاء سطح امنیت کودکان، منبع: نگارندگان

امنیت کودکان	زیستمحیطی	کالبدی	اجتماعی	عملکردی	اقتصادی	متغیرهای مؤثر بر ارتقاء سطح
۱						عملکردی
۱						اجتماعی
۱						کالبدی
۱						زیباشناختی
۱						زیستمحیطی
۱						اقتصادی

*p<0.05 **p<0.01

باتوجه به یافته‌های جدول (۴)، مشاهده می‌شود که بین ابعاد کلی مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت پذیری فضاهای در پارک‌های شهری بهمنظور ارتقا سطح امنیت کودکان رابطه دو سویه‌ای برقرار می‌باشد، به معنای آن است که توجه به مؤلفه‌های عملکردی، اجتماعی، کالبدی، زیباشناختی، زیستمحیطی و اقتصادی در پارک‌های شهری سبب ارتقاء سطح امنیت کودکان و زمینه‌ساز ارتقا مشارکت عمومی کاربران و نظارت پذیری فضاهای در پارک‌های شهری می‌گردد. نمودار (۱) نشانگر ارتباطات دوسویه هریک از مقادیم مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت پذیری فضاهای در پارک‌های شهری بهمنظور ارتقا سطح امنیت کودکان با یکدیگر می‌باشد.

نمودار ۱. روابط همبستگی بین مؤلفه‌های موثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت پذیری فضاهای در پارک‌های شهری بهمنظور ارتقا سطح امنیت کودکان، منبع: نگارندگان

جدول ۵. معیارهای موثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت پذیری فضای، منبع: نگارندگان

عنوان	عنوان
تعادل در فضای ساخته شده و باز	مجاورت خدمات و فعالیت
تنوع و خوانایی در پارک‌ها	کاربری‌هایی چون کتابخانه و فضای بازی کودکان
ایجاد سلسله‌مراتب فضایی پارک‌های شهری	دسترسی پیاده‌ها
توجه به تناسبات فضایی	فضاهای باز قابل دسترس
تناسب منظر با اندازه فضا	حفظ آزادی رفت و آمد
چیدمان مبلمان با نیازهای انسان	عدم وجود فضاهای بی دفاع
جانمایی المان‌های مختلف موردنیاز در یک فضا	عدم ایجاد مزاحمت برای کودکان و زنان
	برنامه‌ریزی نظارت
	نظارت مصنوعی
	نظارت اجتماعی

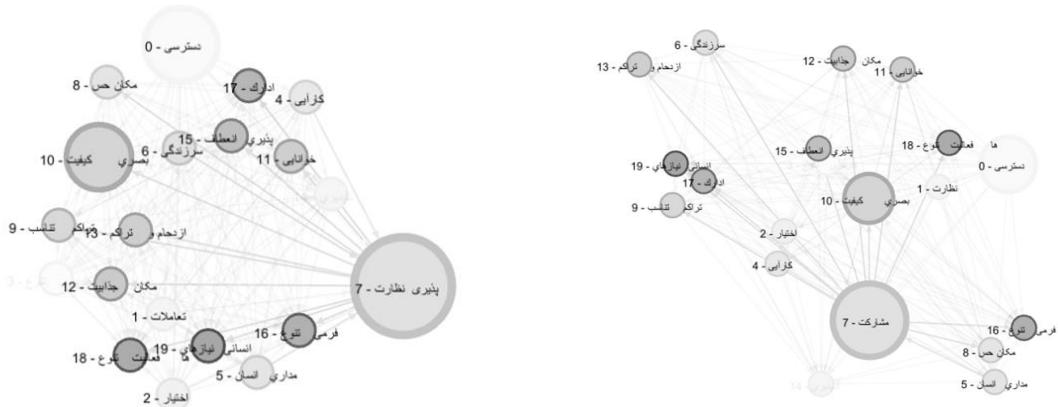
نظریه گراف یکی از پرکاربردترین نظریه‌ها در شاخه‌های مختلف علوم مهندسی، باستان‌شناسی و... است. گراف مجموعه‌ای از رأس‌ها است که توسط خانواده‌ای از زوج‌های مرتب که همان یال‌ها هستند به هم مربوط (وصل) شده‌اند. یال‌ها بر دو نوع ساده و جهت‌دار هستند که هر کدام در جای خود کاربردهای بسیاری دارد. مفهوم گراف در سال ۱۷۳۶ توسط اویلر و با طرح راه حلی برای مسئله پل‌های کونیگسبرگ ارائه شد و به تدریج توسعه یافت. از انواع گراف می‌توان به؛ یک گراف ساده بدون جهت و با یک نوع یال یا گره ثابت، یک گراف با گره‌ها و یال‌های متفاوت، یک گراف با وزن‌های متفاوت برای یال‌های خود وقتی که بین دو گره بیش از یک یال وجود داشته باشد و در آخر یک گراف با یال‌های جهت‌دار، اشاره نمود (ضیایی، مضطربزاده و موحد، ۱۴۰۱).

در جدول (۵) لیستی از ۱۷ معیار مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا با استخراج از نتایج مصاحبه‌ها و پرسشنامه تهیه شده است. این معیارها در جدول (۶) جهت استفاده در برنامه گفی کدگذاری و برچسب‌گذاری شده است. با قرار دادن داده‌های ورودی حاصل از جدول (۶) در مقابل داده‌های ورودی جدول (۵)، بر اساس معیار تعریف شده روابط احتمالی بین این دو گروه را نشان داده شده است. در نظریه گراف، ۲۰ اصل از موارد مطرح شده با اتصال‌پذیری آن‌ها در محیط دولایه گراف ایفای نقش خواهند نمود.

جدول ۶. معیارهای موثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا، منبع: نگارندگان

کد	برچسب	کد	برچسب
۰	دسترسی	۱۰	کیفیت بصری
۱	نظارت	۱۱	خوانایی
۲	اختیار	۱۲	جذابیت مکان
۳	تنوع کاربری	۱۳	تراکم و ازدحام
۴	کارآیی	۱۴	دلپذیری
۵	انسان‌مداری	۱۵	انعطاف‌پذیری
۶	سرزنندگی	۱۶	تنوع فرمی
۷	تعاملات	۱۷	ادراک
۸	حسن مکان	۱۸	تنوع فعالیت‌ها
۹	تناسب تراکم	۱۹	نیازهای انسانی

شکل‌های (۲) و (۳) به ترتیب گراف‌های ترسیم شده با برنامه گفی را به نمایش می‌گذارد. شکل (۲) ارتباط میان معیارهای مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا را ارائه می‌نماید؛ در حالی که شکل (۳) بر اساس معیارهای موجود ترسیم شده است. هر دو تصویر مبنی بر داده‌هایی برای ارتقاء سطح امنیت کودکان در پارک‌های شهری هستند. در شکل (۲)، تحت شرایط ایدئال، می‌توان روابط بین معیارهای به دست آمده از جدول (۷) را مشاهده نمود. این گراف پراکنده‌گی و رابطه ایدئال بین مفاهیم را به خوبی به نمایش می‌گذارد. هر چه نمایش گره‌ها بزرگ‌تر باشد، وزن گره‌ها بیشتر است؛ بنابراین، در دور اول تحلیل‌ها، بدون تکیه زیاد به ویژگی‌های نظریه گراف، می‌توان جزئیات و ارتباطات بین مفاهیم مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا مبتنی بر ارتقاء سطح امنیت کودکان را مشاهده کرد.

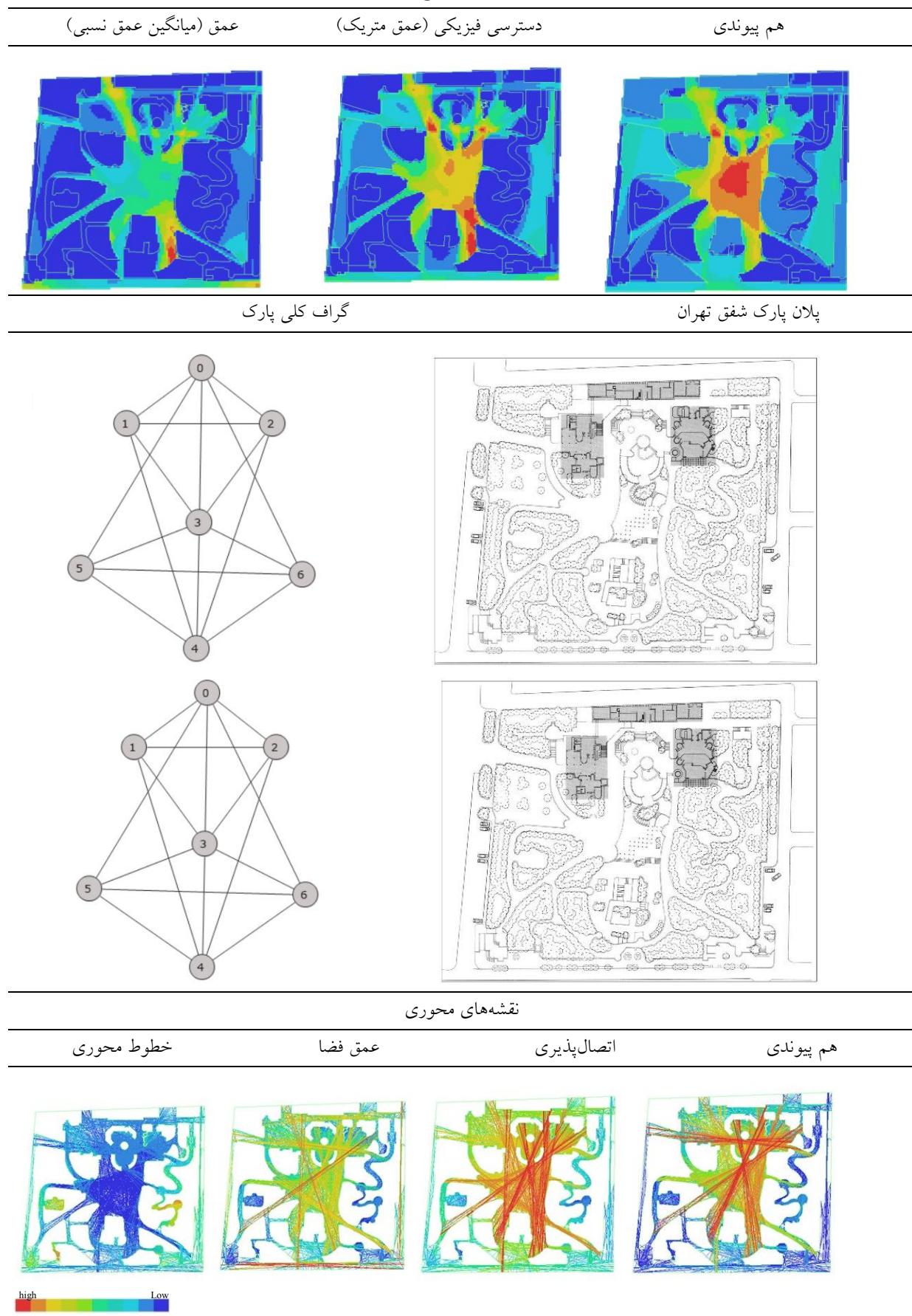
شکل ۳. گراف تولید شده در نرم افزار گفنی براساس معیارهای موثر در
نظرارت پذیری، منبع: نگارندگان

در شکل (۲)، تحت معیارهای موجود، مجموعه نسبتاً متفاوتی از روابط در مقایسه گرهها و یالهای این گراف با شکل (۳) مشاهده می‌شود. روابط تعریف شده نسبتاً بیشتر و پیچیدگی گراف نیز بیشتر است. عدم توازن مابین گرهها و یالها مشهود است که پراکندگی گسته‌تر یا شکاف بین روابط را نشان می‌دهد. مقایسه دو گراف گفنی در شکل‌های (۲) و (۳)، مکانیزم مستقیم و قوی برای شناسایی اصول و مفاهیم مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا مبتنی بر ارتقاء سطح امنیت کودکان وجود ندارند را فراهم می‌نماید. علاوه بر این، مقایسه اطلاعاتی پیرامون اقدامات احتمالی موردنیاز برای دستیابی به طراحی ایدئال را ارائه می‌نماید.

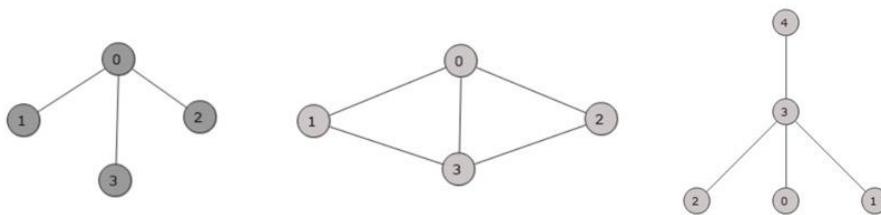
ابزار مورداستفاده در این بخش به منظور سنجش میزان مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا در پارک‌های شهری مبتنی بر ارتقاء سطح امنیت کودکان و بررسی نقاط کانونی در نرم افزار دیت مپ می‌باشد. با کمک این نرم افزار و تحلیل پلان پارک شفق تهران با توجه به خروجی‌های به دست آمده می‌توان به تأثیر مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا که در مراحل قبلی پژوهش بررسی شده است پی برد. با توجه به جدول (۷) نرم افزار دیت مپ در بررسی میزان نفوذ‌پذیری فضا، دسترسی‌های فیزیکی، نقاط دید (عمق میدان) و تحلیل نقشه‌های محوری پارک به این پژوهش کمک می‌کند.

با توجه به خروجی‌های به دست آمده از نرم افزار دیت مپ در جدول (۷) به بررسی چهار مؤلفهٔ نحوی مربوط به شناخت فضایی و یافتن نقاط کلیدی که دارای جایگاه ویژه‌ای هستند، می‌پردازیم. رنگ‌های آبی و سبز دارای کمترین و رنگ‌های نارنجی و قرمز دارای بیشترین میزان در هر مؤلفه می‌باشد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، بیشترین هم پیوندی پارک در قسمت مرکزی می‌باشد. در تحلیل نقشه‌های محوری مشاهده می‌شود پارک شرق تهران از اتصال‌پذیری بالایی برخوردار است، می‌توان گفت به علت پویایی پلانی و بهره‌مندی از مسیرهای غیرخطی پارک دارای اتصال‌پذیری فضایی، هم پیوندی و عمق فضایی بالایی است. در راستای بررسی شناخت فضایی، خطوط محوری نیز مورد ارزیابی قرار گرفت. در این تحلیل خطوط زردرنگ دارای طولانی‌ترین مسیر و خطوط سبز و آبی دارای کوتاه‌ترین مسیر می‌باشد. با توجه به قالب بودن رنگ زرد در نقشه خطوط محوری می‌توان گفت مسیرهای پارک مقطع نبوده و اتصال‌دهنده نقاط مختلف پارک به هم می‌باشد که باعث خوانایی بیشتر پارک می‌شود. در ادامه با بررسی نقشه عمق فضا مشاهده می‌کنیم، پارک شرق تهران در مسیرها و بخصوص در قسمت کتابخانه و فرهنگسرای دارای بیشترین عمق فضایی می‌باشد که این موضوع باعث جذب بیشتر افراد به فضاهای خاص پارک خواهد بود.

جدول ۷. سنجش مولفه‌های موثر بر ارتفاع سطح امنیت کودکان پارک شفق تهران

گراف‌های نقاط شاخص (اتصال‌پذیری و نقاط دید کاربران)

با توجه به بررسی‌های صورت گرفته توسط نرم‌افزار دیث مپ به نظر می‌رسد پارک شرق تهران، با دارا بودن عمق فضا، هم پیوندی و خطوط محوری دارای مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضایی باشد. حضور کتابخانه و فرهنگسرا تأثیر بسزای در جذب بیشتر افراد در این پارک دارد. از دیگر مؤلفه‌های به دست آمده از تحلیل نقشه‌های این پارک می‌توان به عملکردی بودن فضا و تأثیرگذاری آن بر عمق فضایی اشاره کرد. گراف ترسیم شده توسط نرم‌افزار آی گراف در حالت کلی پارک گویای اتصال پذیری و نقاط دید کامل در پارک است، با این حال سه گراف از نقاط شاخص پارک (فرهنگسرا، کتابخانه و فضای بازی کودکان و نحوه اتصال‌پذیری آنها با دیگر نقاط) ترسیم و نشان می‌دهد پارک در شاخص‌ترین نقاط خود از نظارت‌پذیری بالایی برخوردار است و این نظارت‌پذیری حاصل از مشارکت عمومی افراد در پارک است. درنتیجه با توجه به مبانی نظری گفته شده در پژوهش و تحلیل مصاحبه‌ها و پرسشنامه تدوین شده در بخش‌های پیشین پژوهش می‌توان گفت، پارک شرق تهران با توجه به نظارت‌پذیر بودن آن به‌واسطه حضور افراد بخصوص بزرگ‌سال جهت استفاده از فرهنگسرا و کتابخانه، با دارا بودن عمق فضایی و هم پیوندی بالای خطوط محوری از دید خوبی برخوردار است. به این جهت حضور کودکان در این پارک جهت بازی و فعالیت‌های دیگر از امنیت بالایی برخوردار خواهد بود.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

در جمع‌بندی مطالب گفته شده و پاسخ به پرسش اصلی مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضا متنی بر ارتقاء سطح امنیت کودکان در پارک‌های شهری کدامند؟ می‌توان گفت، عواملی چون حضور فرهنگسراها، کتابخانه‌ها، قرارگیری پارک در مرکز محله و ... از مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضای هرچه بیشتر فضا خواهد بود. در راستای بررسی و ارزیابی مؤلفه‌های مؤثر بر مشارکت عمومی کاربران و نظارت‌پذیری فضای پارک‌های شهری به عنوان یکی از اصلی‌ترین مراکز اجتماعات عمومی مردم در سطح شهرها، از دو روش کمی و کیفی و راهکارهای نظری آن در تبیین مؤلفه‌های ارتقاء سطح امنیت کودکان در پارک‌های شهری به منظور بررسی مؤلفه‌های عملکردی و کالبدی و همچنین از «مصطفی، پرسشنامه و برداشت‌های میدانی» به منظور ارزیابی ویژگی‌های ذهنی و ادراکی محیط بهره گرفته شد. با توجه به هدف اصلی پژوهش که بررسی مؤلفه‌هایی چون مشارکت عمومی و نظارت‌پذیری فضای و تأثیر آن بر ارتقاء سطح امنیت کودکان در پارک‌های شهری است، نتایج به دست آمده از تحلیل مصاحبه، پرسشنامه و بازدیدهای میدانی نشان دهنده آن است که کاربران در انتخاب پارک‌های شهری جهت امنیت کودکان خود، بیشتر به دنبال فضاهایی هستند که در جذب افراد خصوصاً بزرگ‌سالان کارآمد بوده و به والدین اجازه نظارت‌پذیری بر فضا را بددهد هستند. همچنین با توجه به گفته‌های پیشین، فضاهای فرهنگی در پارک‌های شهری کمتر به آن جذب افراد جهت مشارکت عمومی می‌باشد. کاربر در انتخاب فضای پارک به دنبال مؤلفه‌هایی است که در سطح شهر کمتر به آن توجه شده باشد. هم پیوندی فضای دید پذیری، نظارت بر فضا و ... مؤثرترین عناصر در ایجاد امنیت فضایی برای حضور کودکان در یک پارک هستند و می‌توانند نیازهای استفاده‌کنندگان را از طریق ایجاد حس رضایت برطرف سازند. امنیت مفهومی نسبی و حاصل تعامل فرد و محیط است. بر اساس بررسی‌های صورت گرفته در پژوهش مؤلفه‌هایی چون تنوع کالبدی، اجتماع‌پذیری، دسترسی‌پذیری، تنوع‌پذیری، جذابیت فضایی، حس مکان و ... در کار یکدیگر می‌توانند فضایی امن جهت حضور کودکان را به وجود

آوردنده. کاربر در صورتی می‌تواند محیطی را امن خواند که در گام اول نیازهایش از محیط برآورده شود. همان‌طور که گراف‌های ترسیم‌شده نقاط شاخص در آخر نشان می‌دهد، پارک شفق تهران با دارا بودن اکثریت مؤلفه‌های مطرح شده، فضایی امن را برای کودکان به وجود آورده است.

۶- منابع

- ۱- ایران‌دشت، کیومرث؛ و غلامی زارچی، مصطفی(۱۳۹۴). ارتقای فرصت حضور و مشارکت مردم با استفاده از معرفی گونه‌های فضای عمومی شهر خلاق (نمونه موردی شهر یزد). معماری و شهرسازی (هنرهای زیبا)، ۲۰(۲)، ۴۷-۵۸.
doi:10.22059/jfaup.2015.56717
- ۲- بردى آنامرادنژاد، رحیم؛ و بلوری، زهره(۱۳۹۶). مؤلفه‌های تأثیرگذار در ارتقاء امنیت فضاهای عمومی (نمونه مورد مطالعه: پارک‌های شهر آمل). آمایش محیط، ۱۰(۳۹)، ۱۳۱-۱۵۵.
- ۳- بیبر، آن؛ و هیگینز، کاترین(۱۳۸۵). برنامه‌ریزی محیطی برای توسعه زمین. ترجمه بحرینی، ح. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- ۴- پاکزاد، جهانشاه(۱۳۸۶). سیر اندیشه‌ها در شهرسازی ۲ از کمیت تا کیفی. تهران: شهیدی، آرمانشهر.
- ۵- چپنیس، پرگل؛ نسترن، مهین؛ و نوری، محمد(۱۳۹۹). تبیین و ارزیابی عوامل مؤثر بر ارتقای کیفیت فضاهای بازی کودکان در شهرها با تأکید بر جنبه‌های ایمنی و امنیت کودکان از دیدگاه والدین؛ مطالعه بوستان کودک شهر اصفهان. مرمت و معماری ایران (مرمت آثار و بافت‌های تاریخی فرهنگی)، ۱۰(۲۲)، ۸۷-۱۰۶.
doi:10.52547/mmi.10.22.87
- ۶- حاتمی‌نژاد، حسین؛ آروین، محمود؛ محمدی وانانی، احمد؛ و بزرافکن، شهرام(۱۳۹۶). تحلیلی بر توزیع فضایی جرائم در پارک‌های شهری (مطالعه موردی پارک‌های شهر تهران). پژوهش‌های راهبردی مسائل اجتماعی ایران (پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی)، ۶(۲)، ۸۹-۱۰۴.
doi:10.22108/ssoss.2017.22146
- ۷- ضیایی، علی؛ مضطربزاده، حامد؛ و موحد، خسرو(۱۴۰۱). گسترش تحلیل پارامتریک بر روی نظریه ماتریس برنامه‌دهی معماری ویلیام ام پنا با استناد به نظریه گراف‌ها. معماری و شهرسازی ایران، ۱۳(۱)، ۳۹۱-۴۱۰.
doi:10.30475/isau.2022.329872.1876
- ۸- قاسملویی، سحر؛ و جلالی، سید امیر(۱۳۹۴). تأثیر فرم، ساختار و فضای سبز در ایجاد حس امنیت در طراحی فضای دوستدار کودک. کفرانس بین‌المللی معماری، شهرسازی، مهندسی عمران، هنر و محیط‌زیست، تهران.
- ۹- قربانی، سحر؛ و جلالی، سید امیر(۱۳۹۴). بررسی شاخص‌های ایمنی و امنیت در شهر دوستدار کودک نمونه موردی محله زیتون کارمندی شهر اهواز. اولین کفرانس سالانه پژوهش‌های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری.
- ۱۰- کاشانی‌جو، خشایار؛ هرزندی، سارا؛ و فتح‌العلومی، ایلاناز(۱۳۹۲). بررسی معیارهای طراحی مطلوب فضای شهری برای کودکان، نمونه موردی: محله نظامیه تهران. معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۵(۱۱)، ۲۳۹-۲۴۹.
- ۱۱- محمودنژاد، فاطمه؛ و امیدقانع، روح‌الله(۱۳۹۲). بررسی نقش مشارکت مردمی در ارتقاء تنوع و امنیت در راستای ایجاد سرزنشگی در محلات شهری (نمونه موردی: محله کلپا همدان). مطالعات محیطی هفت حصار (هفت حصار)، ۱(۳)، ۵۷-۶۶.
dor:20.1001.1.23225602.1392.1.3.6.6
- ۱۲- موسوی، سید چمران؛ ریاضی، سید ابوالحسن؛ و صادقی، علی‌اکبر(۱۳۹۹). بررسی اثرگذاری فضای شهری بر ایمنی و احساس امنیت اجتماعی کودکان (نمونه موردی: بخش مرکزی شهر تهران). مطالعات امنیت اجتماعی، ۱۱(۶۱)، ۱۸۷-۲۱۸.
- 13- Gobster, P. H. (2002). Managing urban parks for a racially and ethnically diverse clientele. *Leisure sciences*, 24(2), 143-159. **doi:10.1080/01490400252900121**
- 14- Rabare, R. S., Okech, R., & Onyango, G. M. (2009). The role of urban parks and socio-economic development: case study of Kisumu Kenya. *Theoretical and Empirical Researches in Urban Management*, 4(3 (12), 22-36.

Investigating the Factors Affecting the Public Participation of Users and the Survivability of Spaces in Urban Parks to Improve the Level of Children's Safety (a Case Study of Shafaq Park in Tehran)

Saeed Azemati¹, Kimia Jamshidzadeh^{2*}

1. East Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. (Corresponding Author)
Saeed.azemati@iau.ac.ir

2. Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
kimia.jamshidzadeh@srbiau.ac.ir

Abstract

Security remains a fundamental human need within society. The safety and well-being of vulnerable groups, particularly children, who constitute one of the most at-risk segments of society, hold particular significance. An active human presence contributes significantly to enhancing security in urban spaces. The ability to comprehend and observe the surrounding environment, as well as being visible to others, fosters a sense of security. The current research employs a blended quantitative and qualitative approach, involving a research community comprising 25 experts. These experts were selected through an open interview framework, utilizing a purposeful sampling method with the snowball technique. The gathered opinions were subsequently analyzed using SPSS26 software. According to the coefficients obtained from the variables, graphs were generated by Gefi software. Ultimately, the indicators extracted from the first and second stages of the survey underwent analysis using Depth Map software. The integration of the plan analysis with the generated graphs from the previous stage was deliberated using AGraph software. Based on the results, users are mostly looking for spaces that are efficient in attracting people when choosing urban parks for the safety of their children. Especially adults, and allow parents to monitor the space. Cultural spaces with a rating of 4.46 in urban parks are the main factor in attracting people for public participation.

Keywords: Children's safety, Surveillance, Public spaces, Public participation, Urban parks.

This Journal is an open access Journal Licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License

(CC BY 4.0)